

Lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti;

utfärdad den 2 juni 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (1995:1571) om insättningsgaranti³

dels att 25–30 §§ ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 11 b § ska betecknas 11 d §,

dels att 2, 3, 4, 5, 9, 11, 12, 13–15, 18 och 24 §§ och rubriken närmast före 24 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fjorton nya paragrafer, 4 c, 7 b, 7 c, 9 a–9 c, 11 b, 11 c, 13 a, 13 b, 15 a, 16 a, 17 b och 17 c §§, och närmast före 15 a och 17 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

2 §⁴ I denna lag betyder

betalningsåtaganden: detsamma som i artikel 2.1.13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

garantimyndigheten: den myndighet som handlägger frågor om insättningsgarantin,

institut: en svensk bank, ett utländskt bankföretag, ett svenskt kreditmarknadsföretag, ett utländskt kreditföretag samt ett svenskt värdepappersbolag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto,

insättare: den som har en insättning i ett institut,

insättning: tillgodohavande som avser inlåning på konto,

insättningsgarantidirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen, och

¹ Prop. 2015/16:106, bet. 2015/16:FiU34, rskr. 2015/16:261.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

³ Senaste lydelse av 25 § 2011:829.

⁴ Senaste lydelse 2015:1026.

resolutionsmyndigheten: den myndighet som handlägger frågor om resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.

3 §⁵ En insättning omfattas av garantin, om insättningen finns hos ett svenskt institut här i landet eller hos en filial i ett annat EES-land till ett svenskt institut och inte något annat framgår av 3 a §.

Garantimyndigheten får besluta att garantin också ska omfatta insättningar som finns hos

1. en filial i ett land utanför EES till ett svenskt institut, eller
2. en filial här i landet till ett utländskt institut.

Om insättningsgarantin i ett annat EES-land, där det finns en filial till ett svenskt institut, har ett mer omfattande skydd eller ger högre ersättning än vad som följer av 4 c §, får garantimyndigheten besluta att garantin ska omfatta även detta skydd, om inte det andra landets insättningsgaranti erbjuder filialen sådant skydd.

Beslut enligt andra och tredje styckena meddelas efter ansökan av institutet.

4 §⁶ Om en insättning omfattas av garantin, har insättaren rätt till ersättning motsvarande dels insättningens belopp, dels upplupen ränta till den dag då ersättningsrätt inträder.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock för varje institut uppgå till sammanlagt högst 950 000 kronor, om inte något annat följer av 4 c §.

I fråga om insättningar i en filial i ett annat EES-land till ett svenskt institut får det högsta ersättningsbeloppet som avses i andra stycket vara 100 000 euro eller, om landet har fastställt beloppet i nationell valuta i enlighet med artikel 6.5 i insättningsgarantidirektivet, det belopp i den nationella valutan som motsvarar 100 000 euro.

Beloppet ska betalas ut i svenska kronor eller i valutan i det land inom EES där kontot finns. Om ett belopp ska räknas om mellan olika valutor, ska den valutakurs tillämpas som gällde dagen för ersättningsrättens inträde.

4 c § Ersättning utöver vad som följer av 4 § får betalas ut från garantin med sammanlagt högst fem miljoner kronor (tilläggsbelopp), om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att insättningarna avser medel som hänförs till

1. avyttring av privatbostad,
2. ersättning för skada på sådan egendom som avses i 1,
3. upphörande av anställning, bodelning, pension, sjukdom, invaliditet eller dödsfall,
4. utbetalning av försäkringar, eller
5. ersättning för skada till följd av
  - a) brott,
  - b) felaktig dom, eller
  - c) fel eller försummelse vid myndighetsutövning.

Utbetalning av ersättning enligt första stycket får dock bara avse insättningar som har gjorts högst tolv månader från den tidpunkt då beloppet kredi-

⁵ Senaste lydelse 2015:1026.

⁶ Senaste lydelse 2010:1865.

terades på insättarens konto eller från och med den tidpunkt då det blev rättsligt möjligt att överföra sådana insättningar.

5 §⁷ Följande insättare, eller utländska motsvarigheter, kan inte få ersättning enligt garantin:

1. en bank,
2. ett kreditmarknadsföretag,
3. ett värdepappersbolag,
4. ett försäkringsföretag,
5. ett återförsäkringsföretag,
6. en understödsförening,
7. ett finansiellt institut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
8. en värdepappersfond eller en alternativ investeringsfond,
9. en pensionsfond,
10. ett landsting, en kommun eller en statlig myndighet, eller
11. en insättare som inte har identifierats enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

7 b § De medel som insättningsgarantin får bidra med enligt 7 och 7 a §§ får uppgå till högst 200 procent av målnivån enligt 15 a §.

7 c § De kapitalinstrument som erhålls i utbyte enligt 7 a § ska föras till insättningsgarantin.

Sådana tillgångar behöver inte säljas för att garantimyndigheten ska få låna medel i Riksgäldskontoret.

Den ersättning som garantimyndigheten får när tillgångar säljs ska tillgodoräknas behållna avgiftsmedel.

9 §⁸ Ersättning enligt garantin betalas av garantimyndigheten.

Ersättningar ska, om inget annat följer av 9 a eller 9 b §, göras tillgängliga för insättarna inom sju arbetsdagar från det att

1. Finansinspektionen meddelar ett sådant beslut som avses i 8 § första stycket 1,
2. institutet försätts i konkurs, eller
3. en myndighet som avses i 8 § andra stycket förklarat att insättningar hos institutet är indisponibla.

Utbetalning får göras på det sätt som garantimyndigheten anser är lämpligt. Garantimyndigheten får i detta syfte öppna ett konto i insättarens namn i ett kreditinstitut eller hämta uppgifter från ett kreditinstitut eller en clearingorganisation om konto i ett kreditinstitut till vilket utbetalning av ersättning kan göras.

9 a § Ersättningar som omfattas av artikel 7.3 i insättningsgarantidirektivet ska betalas ut så snart som möjligt och senast tre månader efter ersättningsrättens inträde enligt 8 §.

9 b § Garantimyndigheten får skjuta upp utbetalningen av ersättningen om

⁷ Senaste lydelse 2004:320.

⁸ Senaste lydelse 2011:829. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

1. det är ovisst om en person har rätt till ersättningen,
2. insättningen är föremål för en rättstvist,
3. insättningen är föremål för restriktiva åtgärder som har beslutats av nationella regeringar eller internationella organ,
4. insättningen innefattar ett tilläggsbelopp enligt 4 c §,
5. inga transaktioner har förekommit på kontot under de senaste 24 månaderna (kontot är vilande), eller
6. ersättningen ska betalas ut för ett annat insättningsgarantisystems räkning i enlighet med artikel 14.2 i insättningsgarantidirektivet.

9 c § Ersättning ska inte betalas ut, om

1. det inte har förekommit några transaktioner på kontot under de senaste 24 månaderna före ersättningsrättens inträde enligt 8 §, och
2. ersättningen understiger garantimyndighetens administrativa kostnader för utbetalningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana administrativa kostnader som avses i första stycket.

11 §⁹ Svenska institut samt utländska institut som tar emot insättningar hos en filial här i landet ska informera den som har gjort eller avser att göra en insättning om

1. huruvida insättningen omfattas av en garanti eller inte,
2. för det fall insättningen omfattas av insättningsgarantin enligt denna lag, resultatet av den prövning som gjorts enligt 3 b § första stycket,
3. den ersättningsnivå som gäller för garantin, och
4. formerna för utbetalning av ersättning från garantin.

Information enligt första stycket ska lämnas vid marknadsföring av ett erbjudande.

Innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås ska insättaren få information enligt första stycket och information med ett innehåll enligt bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet och med uppgift om garantimyndighetens webbplats. Insättaren ska bekräfta att denna information tagits emot. Informationen ska tillhandahållas insättaren minst en gång varje år. Informationen ska vidare under avtalstiden framgå av kontoutdrag och liknande material som rör fordringsförhållandet. Informationen ska lämnas i pappersform om insättaren begär det.

Informationen enligt första stycket ska göras tillgänglig på det språk som insättaren och institutet enades om när avtalet om mottagande av insättningar ingicks eller på det eller de officiella språken i det EES-land där filialen är inrättad.

11 b § Vid fusion eller annan form av ombildning av ett institut, som kan påverka insättarens rätt till ersättning, ska institutet informera insättaren minst en månad innan rättsverkningarna av ombildningen inträder.

Garantimyndigheten får tillåta en kortare tidsfrist, om det är motiverat av hänsyn till finansiell stabilitet eller skyddet för företagshemligheter.

Insättaren har rätt att ta ut eller till ett annat institut överföra insättningar och upplupen ränta till den del som överstiger ersättningsbeloppet enligt 4 §, om det görs inom tre månader från det att insättaren har informerats om om-

bildningen. Insättaren har rätt att vidta dessa åtgärder utan att drabbas av någon sanktion.

11 c § Ett institut eller en filial som lämnar eller utesluts från insättningsgarantin enligt denna lag ska informera berörda insättare inom en månad från det att institutet eller filialen lämnade garantin.

12 §¹⁰ Varje institut som omfattas av garantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten. Avgiften för ett år grundas på institutens insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del insättningarna omfattas av garantin.

Institutens sammanlagda avgifter för ett år ska uppgå till ett belopp som motsvarar 0,1 procent av insättningarna.

Andra stycket behöver inte tillämpas när avgiften för ett enskilt institut

1. bestäms enligt 14 § första och andra styckena,
2. bestäms genom omprövning enligt 27 § förvaltningslagen (1986:223), eller
3. efter överklagande bestäms av allmän förvaltningsdomstol.

13 §¹¹ Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för beslutet.

Avgiften ska baseras på institutets sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del de omfattas av garantin. Avgiften ska bestämmas med hänsyn till institutets risknivå.

Dröjsmålsränta ska tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta ska beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om beräkningen av avgifter för garantin enligt denna lag.

13 a § Om behållna avgiftsmedel inte är tillräckliga för att betala ut ersättning vid ersättningsrättens inträde enligt 8 §, ska garantimyndigheten besluta om en extra avgift. Avgiften får motsvara högst 0,5 procent av institutens sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del insättningarna omfattas av garantin.

Om det finns synnerliga skäl får garantimyndigheten, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om en högre avgift.

13 b § Om betalning av en extra avgift enligt 13 a § skulle hota ett instituts likviditet eller solvens, får garantimyndigheten efter ansökan av institutet bevilja anstånd med betalning av avgiften.

Anstånd får beviljas med högst sex månader i taget.

Avgiften ska betalas när förutsättningarna för anstånd inte längre är uppfyllda.

¹⁰ Senaste lydelse 2007:1433.

¹¹ Senaste lydelse 2014:977.

14 §¹² Om garantin för ett institut börjar gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska grundas på summan av institutets insättningar vid årets utgång och i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 13 § andra stycket.

Om garantin för ett institut upphör att gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 12 och 13 §§.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat ska insättningsgarantisystem inom EES, de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överförs till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överförs i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

En överföring av avgifter ska inte ske om institutet har uteslutits från garantin enligt denna lag.

15 §¹³ Garantimyndigheten ska placera inbetalda avgifter på räntebärande konto i Riksgäldskontoret eller i skuldförbindelser utfärdade av staten. Från de inbetalda avgifterna ska myndigheten dock räkna av de förvaltningskostnader som den haft för garantin.

I den utsträckning behållna avgiftsmedel inte räcker till för att betala ut ersättningar får garantimyndigheten låna medel i Riksgäldskontoret.

Målnivå på behållna medel

15 a § De behållna avgiftsmedlen ska uppgå till ett belopp som motsvarar minst 0,8 procent av institutens sammanlagda insättningar som omfattas av garantin (målnivå).

Om de behållna avgiftsmedlen minskar till mindre än två tredjedelar av den nivå som anges i första stycket, ska nivån återställas inom sex år. Avgiften får då fastställas till ett högre belopp än vad som följer av 12 § andra stycket.

För att uppnå beloppet enligt första stycket får garantimyndigheten godta betalningsåtaganden från instituten. Andelen betalningsåtaganden får inte överstiga 30 procent av behållna avgiftsmedel.

16 a § Ett institut som avser att helt eller delvis övergå till att omfattas av ett annat insättningsgarantisystem enligt insättningsgarantidirektivet ska underätta garantimyndigheten om detta senast sex månader före övergången.

Samarbete och utbyte av information

17 b § Garantimyndigheten, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheten ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter i andra länder, med företrädare för utländska garantisystem och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av insättningsgarantidirektivet och Sveriges medlemskap i EU.

¹² Senaste lydelse 2000:95.

¹³ Senaste lydelse 2011:829.

17 c § Garantimyndigheten får hänskjuta frågor som rör avtal med andra insättningsgarantisystem till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artikel 14.5 i insättningsgarantidirektivet.

18 §¹⁴ Om någon genom oriktiga uppgifter eller på annat sätt har orsakat att ersättning betalats ut obehörigt eller med för högt belopp, ska återbetalning ske av vad som har betalats ut för mycket tillsammans med ränta beräknad enligt 6 § räntelagen (1975:635).

Sådan återbetalning ska ske också om någon i annat fall har tagit emot ersättning obehörigt eller med för högt belopp. Ränta ska i sådana fall tas ut beräknad enligt 5 § räntelagen.

Beslut enligt första och andra styckena fattas av garantimyndigheten och får verkställas enligt utsökningsbalken.

Om det finns särskilda skäl, får återbetalningsskyldighet enligt första och andra styckena efterges helt eller delvis.

Överklagande

24 §¹⁵ Garantimyndighetens och Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt 8 § första stycket 1 ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

2. Äldre föreskrifter gäller för årliga avgifter som beslutas under 2016.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Ingela Grönquist
(Finansdepartementet)

¹⁴ Senaste lydelse 2007:1433.

¹⁵ Senaste lydelse 2007:1433.

